

Czas się zaczął, czas szczęśliwy

214

C F C G D7 G

1. Czas się za - częł, czas szczę - śli - wy, bło - gi i ra - dos - ny czas,
 2. Co za szczę - ście dla ludz - koś - ci, przy - szedł ją wy - ba - wić Pan,
 3. A czas chwa - ły dla Koś - cio - ła w Ty - siąc - le - ciu błys - nie nam,

C F C Gsus4 G7 C

bo dziś Wła - dca spra - wie - dli - wy przy - szedł wziąć do nie - ba nas.
 a - by w swo - jej o - bec - noś - ci do - sko - na - ły dać jej stan.
 bo swych człon - ków Pan po - wo - ła do chwa - leb - nych nie - ba bram.

C G7 C F C G D7 G

Ni - kną czar - ne no - cy cie - nie, Ty - siąc - le - cia wi - dać brzask.
 Wnet świat ca - ły u - zna Pa - na, spra - wied - li - wie za - cznie żyć.
 A tam bę - dziem ży - wot mie - li u Je - zu - sa świę - tych nóg.

C F C Gsus4 G7 C

Cze - ka nas wnet u - wiel - bie - nie i nie - biań - skiej chwa - ły blask.
 Ta - jem - ni - ca do - ko - na - na bę - dzie od - tąd świat - łem lśnić.
 Pan ko - ro - nę nam u - dzie - li, do swej chwa - ły przyj - mie Bóg.